

ſaa ſelvfølgelig, at jeg ikke troer, at den behøver videre anbefaling fra min Side.

Da ikke Flere begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til 2den og ſidſte Behandling og vedtoges eenſtemmig med 32 Stemmer.

Formanden: Jeg har nogen Betænkelighed ved at foretage de to paa Dagsordenen næſtfølgende Sager, inden Ministeren kommer tilſtede, nemlig Sagerne angaaende Straffeanſtalterne paa Chriſtianshavn, i Viborg, ved Horsens og i Odense, og angaaende Tillægsbevilling for 1860—61. Derimod mener jeg, at der ikke kan være Noget til Hinder for at foretage Behandlingen af de to paafølgende Sager paa Dagsordenen, og jeg ſkal derfor gjøre det Spring i Dagsordenen, at jeg nu ſætter under Forhandling den Sag, der findes under Nr. 4 paa ſamme, nemlig Forſlag til Lov om Barbeernæringen, ſamt om Afgang til at aarelade og koſpætte*). Denne Sag er til enefte Behandling. Lovforſlaget har tidligere været vedtaget i Landſtinget, men er tilbageſendt fra Folkethinget. Udvalgets Erklæring**), ſom har været omdeelt, gaaer ikke ud paa nogen Forandring i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er fremkommet. Som en Følge deraf er det Lovforſlaget i dets Heelhed jeg ſætter under Forhandling.

Ordføreren (Bloug): Den første af de Forandringer i Loven, der ere vedtagne i Folkethinget, gaaer ud paa, at den i § 4 foreſkrevne Muſt for de Barberer, der ikke opfyldte den dem paalagte Forpligtelse med Henſyn til Folt, der ere komne tilſtade eller blevne ſyge paa Gaden — at denne Muſt, ſom i det oprindelige Lovudkaſt og ligeledes i Lovforſlaget, ſom det blev vedtaget i Landſtinget, var ſatſat at ſtulle være fra 5—20 Rd., nedsættes ſaaledes, at den bliver fra 1—20 Rd. Jeg er for mit perſonlige Vedkommende af den Me-

ning, at de Paagjældende i Grunden vilde være bedre tjente med, at den lavſte Muſt var noget ſtørre, fordi det vel kunde hænde, at de, naar man kan muſttere dem med ſaa lidt ſom 1 Rd., oftere vilde være udfatte for at blive tiltalte, end de riſikere, hvis Minimum af Muſtten var høiere, idet man da maafſee vilde finde, at en ringere Forſømmelſe ikke er værdt at tiltale dem for. Men da Folkethinget har troet, at en mindſte Muſt af 1 Rd. var lempeligere for de Paagjældende, har Udvalget dog ikke fundet nogen Anledning til at forandre den. Imod den Tilſpøiſſe til § 5, at Beſtemmelſen i § 2 ikke ſkal være Nogen til Hinder for uden Borgerſkab eller Næringsbeviis at udøve Barbeernæring indenfor de i Loven angivne Grændſer, kan Udvalget aldeles Intet finde at indvende. I § 6 er Tilladelsen til at koſpætte aldeles given fri. Dette er ſteet med den høitagtede Juſtitsministers Samtykke, og Udvalget har derfor heller ikke Noget at indvende derimod. Men den hele Forandring, der er foretagen i Paragraphens Begyndelſe, forekommer os rigtignok at kunne være noget heldigere redigeret. Dette har imidlertid ikke meget at bethede, da Meningen er tydelig nok, og denne Paragraph vanſteligt vil komme til Anvendelſe for Domſtolene. Fremdeles er den Betaling, der ſkal erlægges for den foreſkrevne Prøve i at aarelade, fra 5 Rd. nedsat til 2 Rd. Det kan maafſee undertiden falde en Læge byrdefuldt nok at ſtulle foretage en ſaadan Prøve, fordi det ikke er ſagt, at den lykkes første Gang, og fordi det heller ikke er ſagt, at han altid har en Patient ved Haanden, paa hvem Prøven kan aflægges; men Udvalget har dog ikke fundet nogen Anledning til at modſætte ſig denne Forandring. Hvad endelig den ſidſte Forandring angaaer, at Beviis om Prøvens Udfald ſkal udfædtes paa aſtampet Papir, da er det en Tilſpøiſſe, der viſtnok er aldeles billig, da de fleſte af de Folt, der vilde underkaſte ſig Prøven, naturligtviis ikke have Raad til at betale meget. Med diſſe Bemærkninger ſkal jeg tillade mig at indſtille Lovforſlaget til Antagelſe, ſom det er kommet fra Folkethinget.

*) Lovforſlaget findes i Anh. A. Sp. 1967—68.

**) Udvalgets Erklæring findes i Anh. B. Sp. 807—8.